

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

rat, & fecerat mentionem, & nō de hæredib. filij, vñ ex illis uerbis clarè apparet, q̄ uoluit phibere Trebellianicā ēt filio suo hæredi instituto, & p̄r ēt, q̄ ipsi filio uoluit facere substōnem, eiq; iniungere fideicommissum, & non illius hæredib. qui non fuerunt notati, nec descripti in testō, ut infertur ex illis uerbis testamenti cuiusq; & quibuscunq; de scriptis personis & c. q̄ sunt uerba p̄teriti t̄pis, & denotant rem perfectā, & factā, arg. l. i. §. hæc uerba ff. q̄ quisq; iur. & comprehendunt solū denominatos in testō arg. tex. in l. i. ff. de his, q̄ in testa. delen. Nec aduersant ea, q̄ uoluit Bar. in d. l. qui duos in fi. & ibi gl. & oēs, & h̄r per Imol. in l. cohare di §. cum filia ff. de uul. & pup. cum sim. suo. allegatis, nā procedunt, qñ essemus in dubio, q̄ simpliciter pater post mortem filij uocasset per fideicommissum aliquem, & ita propriè loquitur Bar. & alij in locis p̄allegatis, secus ergo si ex uerbis apparet, q̄ uoluisse filiū grauare, ut q̄a hoc ex uerbis p̄taret, puta, q̄a phibuisse filium Trebellianicā detrahere, put in casu n̄ro. Secundo r̄ndetur, q̄ pater p̄t hæredes filij grauare, seu melius loquendo in dubio cēseret hæredes grauare, uocando aliquem post mortem filij per fideicommissum, qñ ipse filius hæres institutus esset impubes, nā tunc tale onus fideicommissi, q̄ iniunctū censet hæredib. suis, durat solū durāte pupillari etate, & non ultra d. l. si fundum per fideicommissum. in fi. cū l. seq. & ibi Bar. Pau. de Cast. & Imo. ff. de leg. 1. & h̄r in d. l. ex trib. C. de inoff. testa. in casu aut n̄ro Nicola decessit pubes, ergo. Nec obstat d. l. si fuerit. cū l. seq. ff. de leg. 3. quia fateor, q̄ testator hæredem hæredis grauare p̄t per fideicommissum, uel qñ hoc expresse dixit, ut loquitur ille tex. & ibi not. uel qñ testator uocauit aliquem post mortē filij impuberis, & essemus in dubio ad Bar. in d. l. q̄ duos in fi. cū sim. sup. alleg. Vltimo non obstat, q̄ qñ sumus in casu, in quo duæ legitimæ possint detrahi, ut in casu C. Ray. test. & prout declarant doct. in l. quanq̄ C. de fideic. & in d. l. iubemus. & put est casus noster, tunc testator p̄t phibere Trebellianicā filijs primi gradus, quia pater vñ uoluisse, q̄ Trebellianica cōputetur in legitimam, ut vñ uoluisse Alex. in d. l. Marcellus 1. prim. in d. l. coll. ff. ad Treb. & refert istud tenuisse Dy. Ray. & Moder. in l. Lucius §. maritus per illū tex. ff. ad Treb. per l. si debitor ff. ad leg. Falc. Bal. in l. qm̄ in priorib. C. de inoff. test. & hoc est ēt, q̄ uoluit Alex. allegando plures doct. in consi. 39. in 1. col. in 5. uol. faciunt, q̄ h̄r per Alex. post Pau. de Cast. in l. mulier

16 **S** cū proponeretur ff. ad Treb. q̄a r̄ndetur, q̄ h̄r opinio non est uera, & p̄rium uoluerunt Bald. Sal. & alij, quos supra reruli in d. l. iubemus, & in alijs locis allegatis, quorum sn̄a est cōis, & uerior, ac magis æqua, ut plenè dictū fuit, uoluntq; ipsi in terminis d. l. iubemus loquendo in casu illius tex. vñ, qñ grauasset filiū suum, si decederet sine liberis, & sic post mortem suā in casu, quo ultra legitimam ēt possit detrahi Trebellianica, ut in d. c. Caynut. & per doct. cōiter in d. l. quanq̄, q̄ pater nō possit phibere Trebellianicā filijs primi gradus, sed solū extraneis, & alijs suis descendētib. & qñs fortè tpe d. l. iubemus dubiū esset, an possit ultra legitimā detrahi Trebellianica, tñ ex quo postea superuenit declaratio iuris canonici per tex. in d. c. Raynu. q̄ possit detrahi, ut per gl. & oēs, & per doct. cōiter in d. l. quanq̄, & in d. l. iubemus, per extensionē saltem passiua, arg. l. 1. §. lex Falc. ff. ad leg. Falc. & ibi Bar. hodiē in terminis d. l. iubemus nedum poterit detrahi Trebellianica, sed ēt legitima, & iō cū per d. l. iubemus indutū fuerit in liberis primi gradus Trebellianicam non possit phiberi, ut ibi uolunt Bal. Sal. Cor. & alij

magis cōiter, sequitur, q̄ ēt in casu, quo duæ legitimæ sunt detrahendæ, pater non p̄t prohibere Trebellianicā filijs primi gradus per illū tex. & ita est de mente Bar. & aliorū, quos refert. & sequitur Alex. in l. q̄ de bonis §. q̄ auus ff. ad l. Fal. quicq̄ dixerint p̄rium tenentes, quorū opinio p̄t saluari, & ita intelligi debent, vñ in casu, quo alij descendentes, q̄ non essent de filijs primi gradus possent alias de iure detrahere duas legitimas Trebellianicam vñ, & legitimā nunc illis poterit parēs trebellianicam prohibere, & ita procedunt ea, q̄ uolunt Alex. & alij in locis p̄allegatis: q̄ suaderet ex ijs, q̄ dicit Pau. de Cast. in simili in d. l. iubemus, qui ponit, q̄ quidā limitant illam legem, q̄ uult testatorem non posse disponere in filijs primi gradus, q̄ teneatur fructus computare in trebellianicā, qm̄ illud non procedit fm̄ aliquos, qñ duæ possent detrahi legitimæ per ea, quæ ibi adducit: Nam ipse Pau. de Cast. inquit hoc non habere locum in filijs primi gradus, sed solū in alijs descendētib. ita eodem mō dicendum est in casu n̄ro per ea, quæ ibi ipse uoluit, & fuit de mente Bar. in l. q̄ de bonis in §. q̄ auus ff. ad l. Fal. & sequitur Alex. ibi, & est uerior opinio: Quorū dicta optimè nobis inferuiunt, quia concludunt, q̄ ēt in casu quo duæ legitimæ essent detrahendæ, vñ legitima debita iure nature, & trebellianica, habeat locū tex. & dispō l. iubemus, ut pater nō possit in filijs primi gradus facere, q̄ teneatur fructus cōputare in trebellianicā, ergo sequitur, q̄ ēt in casu p̄dicto pater nō poterit filijs primi gradus phibere trebellianicā, q̄a ex dispōne illius tex. qui loquitur de cōputatione fructuū, & sic de diminutione trebellianicæ arguitur ad totālē prohibitionem trebellianicæ, ut ibi per doct. cōiter, & in alijs locis supra allegatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Fideicommissarij appellatio vniuersalem quoque fideicommissarium continet.
- 2 Falcidia appellatio etiam Trebellianicam comprehendit.
- 3 Filius primi gradus grauatus ob non confessionem inuentarij Trebellianicam non amittit, secus in extraneo grauato, & quare.
- 4 Difficilius que illam amittit, quam alij hæredes.
- 5 Filij primi gradus fructus perceptos in Trebellianicam non imputant, secus in alijs, etiam in casu, quo legitimæ, & Trebellianica simul detraheretur num. 7.
- 6 Nec cauent de conseruando bona fideicommissi subiecta, sed in alijs.
- 7 In hæredibus quod statutum respectu Trebellianicæ, ad liberum primi gradus non trahitur.
- 8 De Falcidia amissione ob non confessionem inuentarij statutum ad Trebellianicam trahi non debet.
- 9 §. sancimus, & §. si verò non fecerit in auct. de hered. & Falc. declaratur, & q̄ loquitur in fideicommissi particularibus tantum, & non de vniuersalibus.
- 10 Hæres grauatus non teneatur restituere per fideicommissum vniuersale, nisi facultates hereditarias.
- 11 Mulier, quæ non succedit, nec succedere potest, extantibus masculis, partem in legitima non facit.
- 12 Etiam si dotem habere, & solum ab intestato, & non ex testamento excluderetur, & num. 17.
- 13 Filia non simpliciter a statuto exclusa propter masculos, sed si dotetur, partem in legitima sibi facit.
- 14 Quid si simpliciter esset exclusa.
- 15 Quid si etiam statutum mandaret, illam debere dotari.
- 16 Filias exclusas debere ex dispositione statuti dotari, non facit, quo minus simpliciter a successione exclusas dicantur.
- 17 Alex. in consi. 107. in vlt. col. lib. 6. declaratur. Filia exclusa propter masculos, cui a patre fuit aliquid relictum, & quatenus partem in legitima filio faciat.

EPI TOME.

Primus gradus heredes institutus, atque restitue-
re grauatus ob non confessionem inuentarij
trebellianicam non amittit.

Exclusa simpliciter a successione per statutum
de intestato, ac et ex testamento propter filios masculos,
quoniam siue pater testator, siue statutus mater eam
debere dotari, tamen filio vniuersaliter instituto, &
restituere grauato parte in legitima non facit quin,
sed et filia dotibus, totus triens ex residuo totius
hereditatis filio, aut eius heredibus, per legitima debeatur.

CONSILIVM CXXXVIII.

VO principaliter in hac causa sunt discutien-
da, quod non parua continent dubitatione, primum
est, an filius heredes grauatus per fideicommissum si de-
cessit sine filiis, perdat beneficium trebellianicam ex
non confessione inuentarij: & attenta veteri opinio-
ne, & eludendum, quod sic, put tenet moderni maxime
D. Soc. in l. Marcellus in prin. ff. ad Treb. a qua
opinio dicitur se nunquam uoluisset recedere in silen-
tium, & in iudicando, illamque sequutus fuit Fulgo. in
l. casus talis pponit in vlt. col. ubi inquit, quod doc.
aut plurimum sequuntur. Deius quoque eandem sequu-
tur est in conf. 337. dicens illam esse ueriores, & magis
fieri, & allegat, & cumulat doc. oes, qui hanc con-
fessionem sequuti fuerunt, quod fuerunt multi, ut ibi
tradit, quod laborauit multum in illis colligendis, &
numerandis: quod finiam optimam perbat tex. in §. sancimus
iuncto §. si uero non fecerint, in auth. de her. & falc.
ad prefectionem inuentarij heredes citare debent non so-
lo legatarios, sed et legatarios, & fideicommissarios,
si inuentarij non fecerint, ut ibi dicitur, dicitur tex. in d.
§. iuror, quod non retinebit falcidiam, sed complebit le-
garios, & fideicommissarios, licet pure substantia
mortis transcendat mensuram legatorum datio: Appellatio
autem fideicommissarij tenentur et vestes,

in rubr. & in nigro, C. de fideic. l. i. C. de cond. in-
ter. & p. Soc. in d. l. Marcellus in prin. circa fi. ergo di-
git §. si uero de amittendo falcidia ob non confe-
sionem inuentarij de habere locum et in fideicommissis
vltibus, & prout sicut heredes non faciendo inuentarij
de legatis particularibus non poterit detrahere falcidiam
nec poterit de fideicommissis vltibus detrahe-
re Trebellianicam, quod ex vltibus detrahatur, sicut ex parti-
cularibus falcidia, ut in tit. de leg. falc. iuncto tit. in-
fidei. her. & quis tex. in d. §. si uero loquatur de
falcidia, in appellatione falcidiae et continetur trebel-
lianica, ut in l. iubemus C. ad Treb. & hinc in d. l. Mar-
cellus in prin. p. Bar. & alios in l. coheredi §. cum filij
fidei. & pup. l. i. §. denique ff. ad Treb. Multe et rati-
ones, & argumenta per hac opinione possent addu-
ci, quas, & quod refert Alex. in d. l. Marcellus in prin.
Sed primis non obstantibus, etiam opinio arbitror
maxime in terminis nostris ueriores esse, & in iudican-
do dico sequendam fore, ueluti ea sequuntur Bar.
& Alex. in d. l. Marcellus in prin. circa fi. lo. de Imol.
in l. a. §. hec stipulatio ff. si cui plus, quod per l. falc. quod at-
testatur, hanc esse magis eodem finiam doct. & ita et il-
la esse magis eodem affirmat Alex. in d. l. Marcellus,
eandemque sequuntur lac. de Beluif. in §. hinc nobis in au-
th. de her. & falc. in 14. q. Oldr. in l. si. in fi. C. de iur.
diti. Ang. in d. §. hac stipulatio, lo. And. in addi. ad
Spec. in tit. de instr. ed. in §. dicto super uern. non dice-
mus, Bar. in auth. sed cum testator C. ad l. falc. Paul. de
Castr. in l. cum tale §. i. ff. de condi. & dem. & ibi Bal. &
in l. filij, quod C. sam. her. Bart. in conf. in c. an heres,
qui omisit, & in conf. in c. heres. Ang. in d. l. Mar-
cellus, & in d. §. hec stipulatio, & in §. si uero expressim
in auth. de her. & falc. Fran. de Ramp. in d. auth. sed
cum testator, Pau. de Castr. in conf. 163. in Christi noie,

uisa facti narratione satis longa & c. & pro hac sententia
Alex. quoque in d. l. Marcellus plura argumenta addu-
cit, egoque illa absque dubio putor ueriores esse in filio
primi gradus grauato per fideicommissum, put est casus no-
ster, nam ipse, seu heredes sui quod habet ius detrahendi tre-
bellianicam, illam non debet amittere ex eo, quod ipse filius gra-
uatus non fecit inuentarij, & ita in terminis tenet
limitando opin. illorum, de quibus primo loco dictum
fuit, qui tenuerunt opin. 3. Bar. insignis doct. Gui. Pap.
in suis qd. q. 53. qui in herede extraneo affirmat pri-
mam opin. esse ueram: sed in filio primi gradus dicit opin.
Bar. precedere, & ratio diuersitatis est finem eum, quia filius
quodammodo debet agere de danno uitando, quod si filius,
ergo heres c. fi. 17. q. 4. extraneus uero heres de lucro
captando. Confirmo ita hanc conclusionem, nam quis
extraneus heres, seu heres, quod est de liberis, possit
phibere trebellianicam detractionem, tamen filius, & sic li-
beri primi gradus non possunt expressum, & minus
tacite phibere illam detrahere, ut hinc per Bart. & alios
in d. l. Marcellus in prin. & per Bal. per illud tex. in l. i. iu-
bemus. C. ad Treb. Alex. in conf. 67. in j. uol. & in col.
5. in fin. 3. uol. ergo patet, quod difficilius filij primi gra-
dus perdunt Trebellianicam, quam alij heredes; facit in
simili, quod hinc d. l. iubemus, ubi quis heredes, qui non
sunt de filiis primi gradus, teneant fructus preceptos
computare in trebellianica, ut hinc in l. fideicommissaria
ff. ad Treb. cum ibi not. tamen filij primi gradus illos non
tenentur computare, et si pater hoc iusserit, ut in d. l.
iubemus, tamen ubi aliud est fauore liberorum primi gra-
dus fuit introductum, quod quis heredes grauati per fidei-
commissum caueret teneant de seruando bona subiecta fi-
deicommissum, ut per totum ff. & C. ut lega. nom. cau.
hinc per Pau. de Cast. in l. cum tale §. i. ff. de cod. & dem.
tamen secus est in liberis primi gradus d. l. iubemus §. i.
Nec obstat id, quod uoluit Pau. de Castr. in l. mulier §.
cum proponeretur ff. ad Treb. & in l. q. de bonis §. fru-
ctus ff. ad leg. falc. & sequitur Alex. in d. §. cum propo-
neretur, & et commendat in d. l. Marcellus in prin. & in
conf. 29. in 5. uol. ubi Pau. de Castr. dixit quod tex. in d. l.
iubemus, qui uoluit fructus non debere compensari
in trebellianica, procedit, quia per filij una tamen quarta
trebellianica esset detrahenda: Secus si legitima, &
trebellianica essent detrahenda per filium grauatum,
ut per gl. in l. quanquam C. ad l. falc. & in casu c. Raynuius,
& in c. Raynaldus extra de testa. quia tunc fructus de-
beret filius in trebellianica imputare finem Pau. Castr.
Quia respondetur quod hoc dictum, quod dicit esse nouum Pau.
de Castr. in puncto iuris non est uerum, in prius tenuit
Ang. in conf. 121. Zoilus D. Damiani, & illud dictum
Pau. de Castr. est tex. clarus cum gl. in ca. Raynuius de
testa. & sequitur doc. contra ibi: nam ille rex. loquitur
in filio grauato, & in casu, quo detrahit legitimam, &
trebellianicam, & tamen non uult, quod fructus imputet in
trebellianica, nisi a die morte, & lris contestata, ergo
est ibi tex. cum gl. 5. Pau. de Castr. & Alex. & ita in consi-
lendo, & iudicando tenerem, quoniam ita tenent doc. con-
tra post gl. in d. c. Raynuius. Et prout illud, quod reperit-
ur statutum simpliciter in heredibus respectu trebellia-
nicam, non est trahendum ad filios primi gradus heredes
institutos. Quinimo id, quod statutum fuit in herede
non conficiente inuentarij respectu falcidie,
& sic respectu legatorum, & fideicommissorum particu-
larij in l. fi. C. de iure delib. & in §. sancimus, & in §.
si uero non fecerint in auth. de her. & falc. non de-
bet trahi ad trebellianicam, & sic ad fideicommissa uni-
uersalia, tum quia priuare heredem falcidiam per non
confessionem inuentarij debet esse poena, ut in iurib.
alleg. ergo non debet hoc trahi, nec extendi ad tre-
bellianicam, arg. l. cum quidam ff. de lib. & posthu.
cap. in poenis, cap. odia de reg. iur. in 6. cum similib.

tum quia olim pp non confectioem inuentarij, hares non priuabat falcidia, seu Trebellianica be neficio, qd de inuentario nouiter fuit introductum ut in d.l.h. & in auth. de har. & Falc. & cum hoc so lum reperitur mutatum in Falcidia, ut in d.l. fina. & in d. §. si uero non fuerint, non debet dici muta tum in trebellianica, q. n. non mutat, constare phi bese l. sancimus C. de test. l. p. cipimus C. de app. l. uni ca C. de inof. dot. & arg. c. cu expediat de cle. in 6. & istam opinionem puto ueriores, & illa ueriores & se quenda tanq cōem affirmat Alex. in d. si. 29. in 2. col. in 3. uol. ubi refert tenentes hanc sniam, & maximē Pau. Cast. qui fm illā consuluit, & dixit cōem esse in consi. 162. usq facti narratione satis longa: nā cum p non confectioem inuentarij tractet de pena amif sionis illius quartæ. tex. in d. auth. sed cō testator C. ad l. Fal. qui loquit de Falcidia, non debet trahi ad Trebellianicā, ut dixi sup. Item quia non vř tuta p sumptio ē haredem, qui uult detrahare Trebellia nicam, q. psumat subtraxisse, & occultasse bona hē reditaria, cum ipse sciat oīno ex fideicommissio vř se hēre ius illā detrahendi, sed non ita est in Falcidia qd hares a principio non semper scit se posse detra here Falcidiā, ut per totum ff. si cui plus, q. p l. Fal. Et ita sequendo non obstat tex. in d. §. sancimus, & in d. §. si uero non fecerint, qd rādetur fm Alex. in d. l. Marcellus circa fi. & ē in d. consi. 19. ¶ Quod ille tex. loquit in fideicōmissio particulari, de quo detrahif Falcidia, & non Trebellianica, ut ibi patet, & dicit Alex. in d. consi. q. istam partem semper solitus fuit tenere in consulendo, & legendo, ut in d. l. Marcellus: & ego illius sequutus uestigia semper idem feci qd si rectē consideret tex. in d. §. sancimus, & in d. §. si uero non confecerint, super quo fit totale fundm ē Bar. profecto parum, imō nihil facit; qm ut dicit Alex. in d. consi. & in d. l. Marcellus, ille tex. loquit in legatis, & fideicommissis particularib. ex quib. non Trebellianica, sed Falcidia detrahif, prout de Falci dia solū expresse loquitur: & q. loquatur de fideicō missis particularib. ostendit Alex. ēt aliter, q. ponde rando illum tex. q. loquatur de Falcidia, qd ibi Im perator uoluit inuentarium debere confici, ne pp subtractionem, & occultationem rerū hereditatis hares faceret, q. esset locus Falcidiæ, q. rō solū mili tat in legatis, & fideicommissis particularib. nō aut in uniuersalib. qm in uniuersalib. siue res fuissent sub tractæ, & occultate, siue non, semper locus esset tre bellianicæ, ut inst. de fideic. her. & in l. 1. & p totū ff. ad Treb. Preterea in d. §. si uero d. f. q. si hares inuen tarium non fecerit, tenebitur supplere de suo lega tarijs, & fideicommissarijs, si uires hereditariæ non sufficerent: Hoc aut non conuenit fideicommissis vřib. qm quoad satisfactionem fideicōmissi vřis fa cultates hereditariæ semper dñr sufficere, ¶ cū hē res grauatus nō teneat restituere p fideicōmissum vře, nisi facultates hereditarias l. cogi in prin. & per totum ff. ad Treb. l. cohæredi §. cum filiæ ff. de uul. & pup. cum ibi not. per gl. in uer. tenebunt, lex fa cto in prin. & in §. non tm ff. ad Treb. Et qñ postea il le tex. dicit transcendat mensuram legatorū datio non repetijt uerbum fideicommissorum, quia illud satis comprehendebatur sub uerbo legatorū, tum quia legata particularia ad æquata sunt fideicōmis sis particularib. & ē §. l. 1. ff. de leg. 1. l. 1. C. cōia de le ga. tum quia appellatione legatorum ueniunt fidei commissi l. & fideicommissorum ff. de lega. 3. Alijs, q. in §. rium facere vřr, rñder Alex. in d. l. Marcellus in prin. circa fi. Et hæc pro nunc sufficiant quoad pri mum dubium. ¶ Aliud, & fm est dubium, utrum filiæ, quib. restator aliquid testō iure institutionis re

liquit, faciant partem filio heredi vřter instituto, & grauato per fideicommissum, in legitima debita iure naturæ taliter, q. filius, seu hares suus non pos sit pro sua legitima hēre, nisi illam partem, q. habuit set, si filiæ oēs concurrissent ad dictam legitimā. Hic articulus tangitur, & examinatur in uarijs locis, & consilijs, & maximē in l. h. mōi §. si Titio per Pau. de Cast. Imol. Bald. & Alex. in l. si plurib. §. si si duob. ff. de leg. 1. per Bal. & Ang. in l. Papinianus §. vñ si quis fide inoff. test. Bal. in repe. l. p. filium eo. ti. & in l. unica in 6. q. C. qñ non pet. part. cum sim. alleg. per Alex. in d. §. si duob. Et prima facie vř dicendum, q. dicto filio faciant partem, licet non admittantur ad partem p plura, q. in proposito allegat D. meus Soc. in consi. 76. in 3. uol. qui in cā quadā Ferrarienti, & stante sta tuto dicta ciuitatis excludente filias feminas pp agnatos, pro hac parte consuluit motus plurib. rōni bus, & fundamentis satis efficib. q. aliter non refe ro: facit ēt q. uoluit Alex. in consi. 197. in ult. col. in prin. in 6. uol. ubi idem vř concludere per ea, q. uolunt Bal. & Io. de Imol. in d. l. h. mōi §. si Tit. ff. de leg. 1. & Bal. in d. l. si plurib. §. si duob. eo. ti. cū alijs quor tis, quas ibi allegat Alex. Sed pramissis, & alijs, q. al legari in §. rium possunt, non obstantib. sniam §. riam esse in casu, de quo agitur, ueriores existimo, pri mo per statutum positum sub rub. de success. lib. patr. uel mat. uel alijs ascen. morien. condito test. Quod ultimum statutum citat a statuto primo p. dicto. Nam quoties p. instituit filii haredem uniuersalem, & filiæ feminæ reliquit ali quid minus legitima iure institutionis, tūc filia excluditur ab alia successione, & ēt a perendo supple mentum legitimæ pp filium masculum haredem uniuersalem institutum, ut hē in secūdo statuto al legato in principio: mō in dicto alio statuto in §. declarantes, d. f. q. ubicunq. in casu aliquo contero sub p. cedenti statuto mulier a successione ex te stamento, uel ab intestato excluditur, ut est in casu proximē relato, & posito in d. statuto de success. lib. patr. uel mat. & c. morientib. ex testō, si inter ipsos fi lios masculos, seu liberos ad inuicem, (quia de alijs masculis non pōt intelligi, cum solum descenden tibus legitima debeatur, qm de ascendentib. succeden tibus in illo statuto non est p. uisum, sed in sequen ti) uel cum alijs q. oriatur super legitima debita iure naturæ, quotta, seu quanta intelligatur pp nume rum liberorum, tales feminæ quoad ipsam legiti mam in numero liberorum non contineant, seu cō putentur: Voluit ergo statutū ibi disponere, q. q. esset super legitima, quanta, seu quota esset inter ip sos masculos, & iste non est casus noster: Itē q. esset q. inter masculos cum alijs, ut q. inter filium, seu filios masculos, & alios non filios, seu descendētes, & sic inter extraneos, ut est in casu nro, quia inter filium institutum, seu heredes ipsius, qui ipsūme presentant, & fideicōmissarios, qui non sunt de de scendentib. est q. quanta sit legitima debita ipso filio instituto, & grauato, & sumus in casu in quo ip sē filiū instituit in minori summa, q. sit legitima, ex cluduntur a successione, ergo non debent cōprehē di, nec contineri in numero liberorū quoad ipsam legitimā: Et iō perinde est, ac si ipse filiū in casu isto non essent in rerum natura, nec in numero libero rum, cum statutum expresse disponat illas non de bere comprehendi, nec contineri in numero libe rorum: & q. statutum dicit uel cum alijs uoluit cō prehendere casum, qñ non inter solos liberos ma

sculos

sculos esset qđ, sed qđ esset qđ inter liberos masculos, & alios non liberos masculos, quib. non debere legitima, seu qđ non uellent admitti ad legitimā ex sua psona, sed essent tales, qui facerent qđ nem li beris masculis, quib. debetur legitima, ut nō admittantur ad tantā legitimam, nō aut in illis uerbis, vel cum alijs statutum debet intelligi, qđ esset qđ super legitima inter alios tm. qui non essent de liberis masculis, qđ inter illos, qui nō sunt de liberis masculis, nō pōt esse hęc qđ, auth. nouissima C. de inoff. test. Nec statutum sub illis uerbis uoluit comprehendere ascendentes, quib. pōt deberi legitima, quia de illis in eo statuto non puidetur, sed in sequenti. Itaq; iudicio meo, & cuiuslibet recte sentientis p illud statutum vř presens qđ, & difficultas determinata, & pro ut est uerisimile hoc fuisse determinatum p statutum illud ad tollendum dubia, & difficultates, quę circa hoc uertunt inter doct. ut hř in l. pater filium ff. de inoff. testa. & in d. l. hmoī §. si Titio, & ē in l. plurib. alias planē §. si duob. ff. de leg. 1. cum sim. sup. allegatis; & hanc opinionē in indiuiduo in terminis nris tenet, consulendo Cor. in consi. 199. in 3. d. dicens, qđ ista est cōis opinio doct. qđ qđ filia p statutum excluditur a successione, & si dotata non mandet qđ dotari debeat, si duę extant sorores, & unus filius, qui fuerit habes institutus uniuersaliter a patre, & filiab. fuerint relictę dotes quocunq; legitima filij dř esse tertia totius hęreditatis, detrahendo dōtib. non aut tertia tertię; qđ mulier, quę nō succedit, nec succedere pōt extantib. masculis, nō facit partem in legitima, ut uoluit Bal. Ang. & Rap. Fulg. in l. Papinianus §. vñ si quis ff. de inoff. testa. p il lum tex. Ang. in l. unica §. 1. C. de cad. toll. & in auth. nouissima C. de inoff. testa. & in consi. 299. Ange. & Imol. in l. planē §. si duob. Cum in l. hmoī §. si Titio ex tit. de leg. 1. & ita consuluit Pet. de Anch. & Sal. & ē collegium Paduanum in consi. qđ incipit, factū super quo & c. & hoc maximē dicendum est in casu nro, in quo statutum excludit filiam ēt non dotatā, licet dicat, quod debeat dotari, & sic filia reperit se exclusam ante, qđ dotem habeat, & legitima debet, & detrahatur ipso iure l. scimus §. repletionem. C. de inoff. testa. & in casu nostro detrahatur, seu suppletur tpe, quo filia reperit se a statuto exclusam, & eo tpe, quo nihil adhuc habet, & dicit Cor. in d. 2. f. qđ hęc est cōis conclusio, qđ tenenda est, vcz, qđ filio debeatur integra legitima, hoc est totus triens totius hęreditatis, perinde ac si filia taliter exclusā nō fuisset in rerum natura, ut p Imol. in d. §. si duobus, & licet Bal. in aliquib. locis teneat, qđ si filia dotem habeat, & sic uocata fuerit a patre ad aliquam partem, licet forte minorem legitima nihilo minus faciat partem, ut in d. l. unica in 6. q. C. qđ non part. & in d. l. unica in §. 1. C. de cad. tol. & ēt in aliquibus consilijs, tm in d. auth. nouissima C. de inoff. test. in 7. qđ uelle oppositum, ut latius refert Cor. in d. conf. qui consuluit, qđ filia excluderetur pp masculos solum ab intestato, & non ex testō, qui casus habet maiorem difficultatem, qđ qđ ēt excludere ex testō ut colligitur ex ijs, qđ ibi ponit Cor. & ēt ex ijs, qđ hār per Soc. in d. conf. 76. in 3. uol. & Alex. in d. conf. 197. in 6. uol. & ita residet, & sequit Cor. ibi, & ēt in suo consi. 48. in 2. uol. in fin. in addit. sed in casu nro, hoc ēt in ciuitate Bononię, filia pp filios masculos excluditur a successione ab intestato, ut statim dicef, iē & a successione ex testō, qđ filius masculus fuit uniuersaliter institutus, & filia aliquid minus legitima relictā ēt iure institutionis, ut in statuto posito sub rubrica de successio. libe. patr. uel matr. morien. conqđito testō; ergo ipsę filia non dicentur partē fa

cere filio masculo uniuersaliter instituto in ipsa legitima, & pñr filius admitteretur ad integrum trientem totius assis perinde, ac si filia non esset in rerum natura, uel esset extranea, ut cōcludunt cōiter doc. Bar. Alex. Soc. & oēs in l. Gallus §. & quid si tm ff. de lib. & posth. Suadentur pręmissa oīno uera esse, considerando illos casus, quos considerat insignis pceptor meus Soc. in d. conf. 76. qui medullā articuli tetigit, de quo ēt meminit Cor. in d. 2. f. 48. qđ t aliud est, qđ statutum non excludat filias simpliciter a successione pp masculos, sed ita demum si sint dotatę & non aliter, & tunc filia, qđ simpliciter non suat exclusā, faciunt partem filijs in legitima, aded qđ filij non admittuntur in totum trientem totius assis, sed solum in ratam illius trientis computatis filiab. ut per Soc. ibi in tercio casu, qui non est casus noster, sed statuti Ferrariensis, in quo ipse consuluit; aliud est, qđ statutum simpliciter, & indistincte excludat filias pp masculos a successione non ulterius mandando, nec statuendo, qđ filia debeant dotari, & tūc quis de iure cōi sint dotandę, tm in legitima non dicuntur facere partem, quin filius habere debeat integrū trientem pro sua legitima, ut tradit Bart. in l. Titio genero, ff. de cond. & dem. & Soc. in d. conf. in primo casu, & qđ hic non est ēt casus noster, & iō aliter non insisto; aliud est, qđ statutū filias pp masculos simpliciter excludat a successione, uelit tm, & mandet illas debere dotari, & tunc dos non succedit loco legitimę fm Cum. & Pau. de Caltr. in d. §. Tit. genero, & ipsę filia non faciunt partem in legitima filio masculo, sed legitima filij dř esse totus, & integer triens totius hęreditatis, ut in terminis uoluit Soc. in d. consi. in 4. col. ibi, & ad maiore & c. & in 3. col. in uers. ex quib. ibi aliqñ, & secundo, qui dicit hanc esse cōem opinionem, adducitq; pro ea multos, & multa, & ita in casu isto uoluit Corn. in consilijs sup. allegatis, & est de mēte doct. cōiter in d. §. unde si quis, & in d. §. si duob. & in d. §. si Tit. cū sim. allegatis in principio huius dubij, & hęc conclusio, & opinio procedit, ēt si filia essent exclusę p statutū pp masculos simpliciter a successione ab intestato; quis iste casus habeat maiorem difficultatem, ut colligitur ex ijs, quę uoluit Cor. in d. consi. 199. & Soc. in d. consi. 76. qui ēt in casu, quo pater filiū uniuersaliter instituit, & filiab. aliqđ quoquo mō reliquisset noīe dotis, ipsę filia non facerēt partem in legitima, & filius pro legitima sua caperet totū trientem, ut consuluit Corn. in consi. 199. in 3. uol. multo magis ergo a fortiori istud procederet, qđ filia femina essent exclusę pp masculos nō solū a successione ab intestato simpliciter, sed ēt a successione ex testō, filio uniuersaliter instituto; qđ cum a successione tam ex testō, qđ filius esset uniuersaliter institutus, qđ ab intestato filia ēt, quib. aliquid esset iure institutionis relictū, qđ esset minus legitima, essent exclusę simpliciter, quis postea statutum māder illas debere dotari, sequit, qđ ipsę filia nullo mō dñr facere partem in legitima ipsius filijs, & iste est propriē casus noster, nam ex forma statutorum huius ciuitatis filia femina pp masculos sunt simpliciter exclusę a successione ab intestato; qđ filijs masculis existentib. statutum uoluit filias nō posse succedere, sed si dotatę non fuerint, qđ dotari debeāt ut in statuto sub rubr. de success. libe. patr. uel matr. morien. ab intestato, in §. illa uerō, qđ dotatę nō fuerint iuncto principio: Item ipsę filia pp masculos uniuersaliter institutos sunt simpliciter exclusę a successione ex testō, qđ & si nihil fuerit relictū filiab. in testō, siue fuerit illis aliquid relictū, non possunt rumpere testm, nec illud uenire, nec admitti ad

ad aliquam partem successione hereditatis, ergo dñr simpliciter exclusa, quis statutum mandet illas debere dotari, ut in statuto sub rub. de successione liberorum patre, uel matr. mor. condito testō in pri.
 18 & melius in §. item dicimus. & hoc, q̄ ex dispōne statuti filiā exclusā debeant dotari, non facit, quo minus dicantur simpliciter exclusā a successione, ut clarē in terminis uoluit Soc. in consi. 76. ex mente doct. cōiter, & ē Cor. in d. consi. 199. ergo sumus in casu, in quo ipsa filiā, q̄ fuerunt dotatā in testō, seu quib. aliquid fuit ē iure institutionis relictum pro dotib. non dñr partē fecisse filio uniuersaliter instituto, quin ipse filius, seu hāres eius possit capere totum integrum trientem totius assis pro sua legitima debita iure naturā: & ista est uera conclusio quā est de mente oīum, per q̄ in indiuiduo decidit casus noster, in quo est cōcludendum, ut supra proximē. non obstantibus pluribus, quā prima facie in oppositum facere vñr: nam si considerent, & distinguantur casus, put sunt considerandi, & distinguendi nihil obstat hūc conclusioni: neq̄ prius uoluit Cor. in consi. 197. in 1. lib. quinimodō concordare vñ cum p̄dictis, ut ex eius uerbis colligitur. Ad p̄dicta ē in terminis nobis inseruiri ea, quā, uoluit Rom. in l. unica C. qñ non pet. par. circa finem, ubi latissimē examinatur hūc articulum, & tandem concludit, q̄ quatenus filia exclusā a statuto percipit de bonis patris ex patris dispōne, facit partem filijs in legitima, ut illud deducatur ex bonis, & hereditate quatenus aut plus esset de iure in legitima filiā, eatenus impinguat legitima filij masculi, & ita sequitur Ang. & Imol. in d. l. plane. §. si duob. ff. de leg. 1. q̄ dicunt, q̄ filia dotata exclusā a statuto nō facit partem in legitima, per tex. cum gl. in l. Papinianus §. si conditioni in uer. unde si quis iuncta glo. singulari in uerb. sextans, alias super uerb. debetur. ff. de inoff. testa. ubi Ang. idem uult, dicens, q̄ perinde est, ac si filia non esset in medio, & ita ē firmat Io. de Imo. in d. l. plane §. si duob. Idem sentit Ang. in consi. incip. statuto ciuitatis Cortonā, q̄ est consi. 299. pro qua opinione facit, nam legitima est tertia, uel dimidia eius, q̄ quis habiturus esset ex successione ab intestato l. Papinianus, §. qm̄ aut quarta ff. de inoff. testa. & in auth. nouissima cū ibi not. C. eod. rit. & hñ per Bar. Alex. & alios cōiter in d. l. Gallus §. & quid si tñ: sed stante statuto huius ciuitatis filij masculi essent habituri uniuersam hereditatem ab intestato, dote filiarum excepta, ergo ipse filius masculus p̄ sua legitima habere debet totum trientem totius assis, dotib. filiarum prius exceptis, & detractis, qm̄ illā censetur, ut a alienum, ut per Ang. & alios, de quib. sup. proximē, & per Fulg. in d. §. unde si quis in d. l. Papinianus. ¶ Et stante hac conclusione p̄ uera, q̄ in iudicando, & consulendo sequenda est, tñ qm̄ magis cōis, ut attestantur doct. quos retuli, tñ quia in puncto iuris uerior est, superesset respondere plurib. q̄ prima facie in prius facere uidentur, & quā referuntur per Soc. in d. consi. 76. in 3. uol. sed qm̄ ex p̄dictis iudicio meo tolluntur oīa, q̄ in prius poscent allegari, iō non multum insistendum esse arbitror pro responsione, solum tñ rñdeo ijs, q̄ adducta à Soc. in d. consi. magis stringere vñr, Nam dico, q̄ ipse consuluit in casu statuti Ferrariensis, q̄ non ex cludebat filias foeminas simpliciter à successione pp̄ masculos, sed ita demum si ipsa essent dotatā, quo casu fateor, quod tunc filia dñr facere partem in legitima ipsis filijs, secus si statutū simpliciter excluderet filias foeminas pp̄ masculos à successione, qm̄ & si postea statutum uelit, et mādct, q̄ ipsa filia debeant dotari, tñ illa non faciunt partē ipsis filijs

masculis in legitima, ut dictū fuit sup. expresse hoc uoluit et firmauit Soc. in d. consi. dicens hoc esse uerū, & cōiter doct. ita tenēt, et iste est casus noster, ut dixi. Itaq̄ illud consi. Soc. in terminis facit p̄ nobis, & p̄ clone sup. tradita, & latius firmata. Nō obstat id, q̄ uoluit Alex. in d. consi. 197. in 6. uol. in ult. col. in prin. q̄ primo responderi pōt, q̄ loquit in casu, in quo filij foeminae simpliciter à statuto non essent exclusā à successione pp̄ masculos. Secundo dico, q̄ Alex. ibi hoc p̄ constanti non firmat, nā dicit, tñ magis me mouent alia superiora, q̄ hac rō ultimo loco adducta. Tertio dico, p̄ rñsione, q̄ & si id uerū sit, q̄ ibi dicit Alex. tñ debet intelligi, ut dicit Ro. in d. l. unica C. qñ non pet. par. q̄ eatenus, quatenus filia habet ex bonis patris ex dispōne patris, facit partem in legitima, vñ, ut illud detrahat de toto corpore hereditatis, et postea de hereditatis residuo debeatur tertia integra filio masculo pro sua legitima, & si ultra dotem, et illud q̄ habuisset filia ex dispōne patris, legitima filiarum esset maior de iure cōi, tunc id, q̄ esset ultra illam dotem, & ultra relictum filia. augeret legitimam filij masculi, qm̄ cū filia excluduntur fauore mascululorum, talis exclusio debet tendere ad fauorem ipsorū mascululorum & ista est propria mens D. Alex. in d. consi. ex cuius uerbis et colligitur ista rñsio, ut ibi per eum. Et sic ex p̄dictis cōcludo legitimam filij uniuersaliter instituti, & grauati restituere, fuisse, et esse tertiā partē totius hereditatis, deductis prius dotib. datis, et relictis ipsis filiā. à patre in testō ē iure institutionis, & ita dictam tertiam, seu totum trientem totius assis detractis dictis dotib. deberi hāredi ipsis filijs, q̄ decessit ab intestato, itaq̄ uerū esse de iure arbitror.

S V M M A R I V M.

- 1 Vñ fructus integer patri, quoad uixerit, debet de oib. iure ad ueritio sine ex latere materno, filio i p̄tate sua cōstituto offit.
- 2 Nñi testator, & qui filio reliquit, patri acquiri prohiberi.
- 3 Et tunc expressa prohibitio est necessaria, neque sufficit ita, & an uerum sit num. 13.
- 4 Regule standum est, nisi contrarium sit expresse pronisum.
- 5 Vñ fructus in bonis filio relictis patri debetur, si illorum bonorum administratio fuit patri relicta, uel dimissa, secus si iñfuit interdicta.
- 6 Administratio bonorum usque ad certum tempus, & non ultra alicui relicta, post illud tempus ei debetur, cui de iure communi deberi statutum est: nisi illi etiam ad tempus administratio prohibita foret, num. 19.
- 7 Testator in dubio idē, q̄ ius cōe, seu statutū loci uoluisse censetur.
- 8 Pater filij, cui aliquid fuit relictum, est legitimus administrator, nisi aliter fuerit prouisum.
- 9 Pater, quamuis bonorum filij vñ fructus ei non deberetur, tamē fructuum commoditatem habere debet: & quomodo hoc intelligatur num. 10. & 21.
- 10 Vñ fructus, uel vñ filio relictus an, & quando patri acquiratur, uel sola fructuum commoditas remissiuē.
- 11 Filius si hāres instituitur, uel ei aliquid concedatur, an, quid, & quando patri suo acquiratur.
- 12 Mēs testatoris cōiecturata ex alijs in testō dispositis colligitur.
- 13 Testatorem aliquid uoluisse, aut sensisse satis non est, nisi talis uoluntas, aut sensus in dispositionem transierit, seu ex alijs expresse dispositis colligatur.
- 14 Testatoris mens cōiecturata tantum potest, quantum expresse.
- 15 Expresse ē quid aī, q̄ uerbis gñalib. comprehendī potest.
- 16 Vñ fructus in bonis filio relictis patri nō acquiri ex tacita, & cōiecturata mēte disponētis, in quibz dā casib. hoc demōstrat.
- 17 Geminata uoluntas multum solet operari.
- 18 Argumentum de administratione ad vñ fructuum procedit negatiuē, non autem affirmatiuē.
- 19 Filius non pōt à patre fructus ab eo in bonis ipsis filij percipere.